

عنوان مقاله:

ابیات عربی شعرای عباسی در تاریخ جهانگشای جوینی

محل انتشار:

دو فصلنامه ادب فارسی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

دکتر عبدالرضا سیف - دانشگاه تهران

محمیالدین امجدی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تاریخ جهانگشا یک اثر ادبی - تاریخی است که عظامک جوینی با استفاده از صنایع لفظی و معنوی و کمک گرفتن از تشبیه و استعاره و کنایه و استشهاد به آیات و احادیث و اشعار فارسی و عربی در تلاش بوده است اثری ادبی بیافریند. در این مقاله یکی از اجزای مهم این اثر ادبی یعنی استشهاد به ابیات عربی مورد بررسی قرار میگیرد. جوینی در کتاب خود برای ادیبتر کردن نثر، ابیات عربی بسیاری را به کار برده است. گاهی مصرعی یا بیتی را در بطن جمله و به صورت جزئی از آن قرار داده که حذف آن سبب تشویش جمله میشود و گاهی آن را فقط به عنوان شاهد مثالی در تایید مطلب خود به کار برده است. ابیات بسیاری از قصاید شاعران عرب در این کتاب آمده است که در این مقاله ابیات مربوط به شعرای دوره عباسی مانند ابونواس، ابوتمام، متنبی، ابوالعتاهیه، ابوالعلا معری و... مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ادبیت، تاریخ جهانگشا، دیوان، قصیده، مغول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200087>

